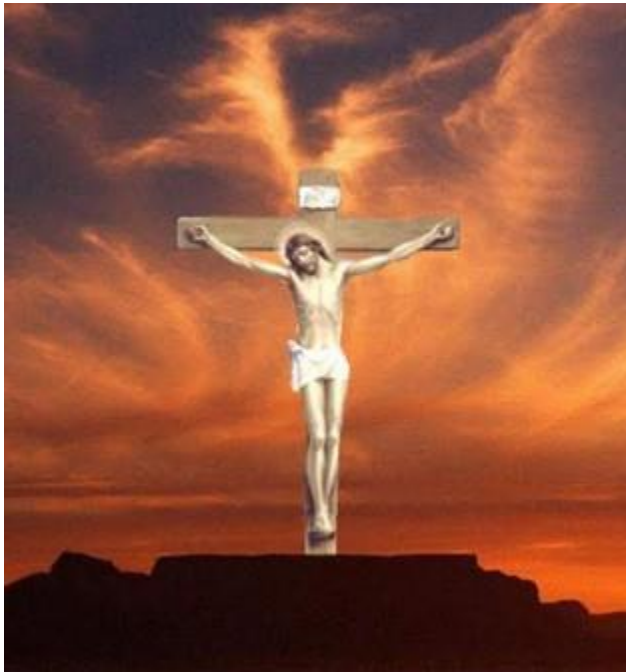

Hiến Dâng – Tín Thác

TRẦM THIÊN THU

Đức Giêsu gọi đám đông cùng với các môn đệ lại. Người nói với họ rằng: "Ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo. Quả vậy, ai muốn cứu mạng sống mình thì sẽ mất; còn ai liều mất mạng sống mình vì tôi và vì Tin Mừng thì sẽ cứu được mạng sống ấy" – Mc 8:34-35.

William "Bill" Borden thừa kế tài sản của Borden Dairy và vài triệu đô-la. Để thưởng cho việc đậu tốt nghiệp, cha mẹ cho cậu đi du lịch vòng quanh thế giới. Khi cậu đến Á châu, Trung Đông và Âu châu, cậu bắt đầu cảm thấy gánh nặng đối với những người ở nhiều quốc gia.

Bil viết thư về cho gia đình: "Con sẽ dành cuộc đời con để chuẩn bị cho nhiệm vụ".

Trong những năm học tại ĐH Yale, cậu cho biết: "Hãy luôn luôn nói 'không' với chính mình và

nói 'có' với Chúa Giêsu". Bill bắt đầu học Kinh Thánh cùng với cả ngàn người khác. Cậu vào chủng viện ở New Jersey, rồi đi truyền giáo ở Trung quốc. Bill đến Ai Cập để tiếp cận người Hồi giáo và học tiếng Ả Rập. Trong khi đó, Bill bị viêm cột sống khi đó mới 25 tuổi, và qua đời chỉ sau 1 tháng.

Người ta thấy Bill viết trong cuốn Kinh Thánh câu này: "Không bảo thủ. Không rút lui. Không hối tiếc". Trong tiểu sử của Bill, tác giả Mary Taylor viết: "Bill Borden không chỉ cho đi tài sản của mình mà còn cho đi cả chính mình, theo cách vui vẻ và tự nhiên đến nỗi có vẻ như là một đặc ân hơn là sự hy sinh".

Dù bạn đang sống ở đâu, cùng với Đức Kitô, bạn có thể biết và hiểu tâm ngôn sống của Bill: "Không bảo thủ. Không rút lui. Không hối tiếc".

Lạy Chúa Chiên Lành, xin cảm tạ Ngài về tấm gương sáng của một con người "có tất cả", nhưng lại quyết định hy sinh và phục vụ. Xin nhắc nhở con khi con bị cám dỗ theo cách khác, hoặc khi con bị những thứ khác chi phối, để con có thể lặp lại tâm ngôn này: "Không bảo thủ. Không rút lui. Không hối tiếc". Amen.

DŨNG CẢM và TÍN THÁC

Chúng sẽ không phải đói phải khát, không bị khí nóng và mặt trời hành hạ, vì Đấng thương xót chúng sẽ hướng dẫn và đưa chúng đến những suối nước tuôn trào – Is 49:10.

Không phải mọi người phản ứng đầu tiên là lính cứu hỏa, cảnh sát hoặc nhân viên y tế. Đôi khi những người bình thường gặp tình huống bắt buộc thì họ là những người phản ứng đầu tiên.

Khi kẻ khủng bố bắt giữ một học sinh và bắn chết 27 người, trong đó có 20 trẻ em, một số giáo viên đã phản

ứng một cách dũng cảm. Maryrose Kristopik, một giáo viên âm nhạc, hầu như đã cứu cả lớp bằng cách đẩy tất cả các em vào phòng kín.

Tháng 12-2012, đài ABC nói: "*Các giáo viên được hoan nghênh về nỗ lực của họ. Không có tiếng la hét, điều này cho thấy các giáo viên rất cẩn thận vào buổi chiều hôm đó*".

Các hình ảnh đau thương được ghi lại từ bên ngoài trường tiểu học Sandy Hook cho thấy các học sinh lần lượt xếp hàng nghiêm túc theo sự hướng dẫn của giáo viên.

Brenda Lebinski, mẹ của một học sinh 8 tuổi, nói: "*Giáo viên của con gái tôi là một anh hùng. Cô khóa các học sinh trong phòng kín và đã cứu sống chúng*".

Dùng một nhạc cụ để gài chốt cửa, cô Maryrose đã ngăn được kẻ khủng bố muốn vào. Cô cho biết: "*Chúng tôi hoàn toàn im lặng, nắm tay nhau và ôm nhau. Tôi cố gắng nói nhỏ để bảo các em im lặng*".

Theo đề nghị của một học sinh, cả lớp im lặng cầu nguyện. Chỉ một lúc sau, họ được an toàn tính mạng. Cô Maryrose nói: "*Tôi đã làm điều mà bất cứ giáo viên nào cũng làm*".

Lạy Đấng Bảo Vệ, chúng con không thể nào tưởng tượng được nỗi đau khổ mà các giáo viên và học sinh trường Sandy Hook đã trải qua. Không có cách giải thích về sự dữ xảy ra với thành phố Connecticut, chúng con chỉ có thể phó thác mọi người cho lòng thương xót vô biên của Ngài.